

सं एतैः [एवंविधैः पञ्चभिरहोभिः प्रतिमासं षडारमावृत्तैः] पूर्वपक्षपणमासान्नयेत्
व्रतम् विषुवत्स्थाने ॥३३॥ सं [मध्ये विषुवतः स्थाने] महाव्रतम् ।

विश्वजिह्वोतिष्ठोमाश्चत्वारस्तैरुत्तरान् ॥३४॥ सं तैरेवंविधैः पञ्चभिरहोभिः [प्र-
तिमासं षडारमावृत्तैः] विषुवतः परान्पन्मासान्नयेत् । एतत्पुरुषस्य नाराय-
णस्योत्तमम् ॥३५॥ नारायणसत्त्वमित्यस्य संज्ञा । सं एतदुत्तममत्तिमं सत्त्वं नारा-
यणस्य पुरुषस्य नारायणपुरुषसत्त्वमित्येतस्य संज्ञा ॥ ॥ सप्तमो कण्डिका ॥७॥

इत्युपाध्यायकर्ककृतौ कात्यायनसूत्रभाष्ये चतुर्विंशोऽध्यायः ॥ सत्राणि समाप्तानि ॥

इति कात्यायनसूत्रे चतुर्विंशोऽध्यायः ॥२४॥ ॥.

अथ प्रायश्चित्तानि । अध्वर्युवेदविहितान्युक्तानि साङ्गानि कर्माणि तत्समन-
तरं च उद्गातृवेदविहितानि चोक्तानि । इदानीं तेषामेव नैमित्तिकाङ्गव्याचिख्या-
संयेदमाह । कर्मापपाते प्रायश्चित्तं तत्कालम् ॥१॥ कर्मण उपपातः कर्मा-
पपातः उपपातो विनाशो श्रेष इत्यनर्थान्तरम् । स च चतुःप्रकारो भवति
अकरणम् न्यूनकरणम् अतिरिक्तकरणम् अयथाकरणं चेति । यद्वा एक एव
प्रकारः सर्वमेवेदमयथाकरणम् यथैतद्विहितं तथा न भवतीति । प्रायश्चित्तमिति
नैमित्तिकस्य संज्ञा तच्च तत्कालऽएव^{१)} भवति यस्मिन्कालऽउपपातः । कुत एतत् ।
भिन्ने जुहोति स्कन्ने जुहोति निमित्तसप्तमीयम् नाधिकरणसप्तम्येषा अधिकरणस-
प्तम्यामाहवनीयापवादप्रसङ्गात् । नैमित्तिकस्य च निमित्तकालता न्यायेति । एवं
प्राप्तऽआह । देवः प्रायो विनाशः विध्यतिक्रमजनितो दोषः । चित्ती संज्ञानऽइत्य-
स्य धातोश्चित्तम् अनेकार्थत्वाद्वातोः संधानं चित्तमित्युच्यते । प्रायस्य चित्तं प्रायश्चि-
त्तम् विनष्टस्य कर्मणः संधानमित्यर्थः । प्रायस्य चित्तिचित्तयोः सुडागमो (पाणिनिः
६. १. १४७) लक्षणात् । स कर्मविनाशकाल एव कालो यस्य तत्तत्कालम् । एवं
सिद्धान्तमुक्त्वान्तरा पूर्वपक्षमाह । चोदना वाकालशब्दात् ॥२॥ वाशब्दः
पक्षव्यावृत्तौ । नैमित्तिकस्य चोदनामात्रमेवैतत् न तत्कालता । कुत एतत्
अकाब्दात् न ह्यत्र कालप्रतिपादकः शब्दोऽस्ति तेनागन्तुत्वादन्ते निवेशः प्रा-

१) Thus K.